

Ž p r á v y

Za P. Bonfantem. *Právě ve dnech, kdy vychází české znění Bonfantových Institucí římského práva, dovídáme se o smrti autorově. Smutná to shoda okolností.*

Pietro Bonfante byl jedním z největších právních myslitelů dnešní Evropy. Vyšel z římského práva. Před 44 lety vyšla první jeho kniha, Res Mancipi a nec Mancipi, úžasný, novými postřehy přeplněný obraz vzniku a původní podoby římského vlastnictví, který vyvolal bohatou literární odezvu, plodnou diskusi, která vedla k dalšímu vytríbení autorových geniálních náraťů. grandiosnímu rozšiřování látky: přechází na původní ráz i funkci familie i dědictví, dovede tak pronikavě prohlédnouti kořeny těchto institucí, že vidí do mnohého, co samé římské jurisprudence zdálo se již nepochopitelným. A není snad oboru, který by znovu neprobádal svou přísnou metodou organického studia právních institutů, rozlišuje — dokonce po vzoru biologie — strukturu a funkci institutů právních. Spousta jeho speciálních studií vyplňuje čtyři obsáhlé svazky jeho Scritti giuridici vari. I právní historik, i právní dogmatik, i právní filosof nacházejí tu nepřehledná množství problémů geniálně řešených. Ani filolog, ani archeolog, ani dějepisec řádu sociálního a hospodářského nevycházejí na prázdno.

Pietro Bonfante byl, a svými spisy ještě dlouho bude jedním z duševních vůdců právního badání. I naši romanisté vzpomínají s úctou a pohnutím jeho památky.

Prof. Dr. Jan Vážný.

Ze Sbírky zákonů a nařízení. Vládní vyhláškou č. 149 byla platnost dodávkové úmluvy k československo-německé hospodářské dohodě ze dne 29. VI. 1920 prodloužena do 30. září 1932. S účinností od 15. října 1932 pak byla sjednána nová dodatková úmluva ke zmíněné hospodářské dohodě, vyhlášená vládou pod č. 159. — Změny celních přírážek na obilí, mouku a mlýnské výrobky stanoví vládní nařízení č. 150, 155 a 165, vládní nařízení č. 157 mění § 219 prováděcího nařízení k celnímu zákonu. — Převody platů do ciziny upravují vyhlášky ministra financí pod č. 151 (do Rumunska) a pod č. 153 (do Bulharska). — Pod č. 152 byla vyhlášena místní železniční úmluva mezi Československem, Polskem a Rumunskem, pod č. 154 pak dodatkový akt ke všeobecné mezinárodní železniční úmluvě bernské z r. 1924. — Nařízením č. 156 bylo povoleno užívati dluhopisů Podkarpatoruských elektráren k ukládání nadačních, sirotčích a podobných kapitálů. — Vládním nařízením č. 158 byly změněny předpisy branných předpisů, týkající se překládání do náhradní zálohy. — Pod č. 160 byla uveřejněna mezinárodní všeobecná, otevřená úmluva o Špicberkách, uznávající svrchovanost Norska nad těmito ostrovy, ale zabezpečující na nich rovný výkon rybolovu, honby i dolování příslušníkům všech smluvních stran. — Č. 161 je smlouva o vydání zločinců se Švédskem, č. 166 dodatek ke stejné úmluvě s Velkou Británií a Irskem. — Vládní nařízení č. 162 bylo přizpůsobeno vlád. nařízením o soudcovském úředním oděvu potřebám soudců-žen. — Vyhláška ministra obchodu č. 163 se týká průkazu způsobilosti pro oděvníckou živnost ženami provozovanou. — Zákonem č. 164 byly prodlouženy a doplněny zákony, týkající se bytové péče.

—ý.